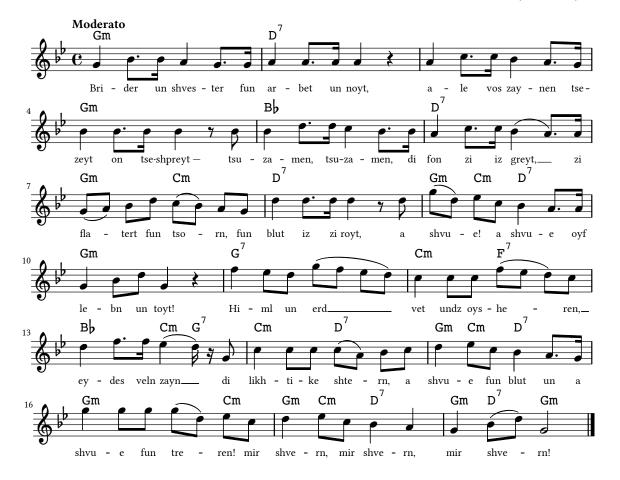
די שבֿועה Di Shvue

מעקסט: ש. אנ־סקי



ברידער און שוועסמער פֿון אַרבעט און נויט, אַלע װאָס זײַנען צעזייט און צעשפּרייט — צוזאַמען, צוזאָמען, די פֿאָן זי איז גרייט, זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון בלוט איז זי רויט, אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מויט!

רעפֿרען:

הימל און ערד וועם אוגדו אויסהערן, עדות וועלן זײַן די ליכמיקע שמערן, אַ שבֿועה פֿון בלום און אַ שבֿועה פֿון מרערן! מיר שווערן, מיר שווערן!

מיר שווערן אַ מרײַהײט אָן גרענעצן צום כונד. נאָר ער קען די שקלאַפֿן כאַפֿרײַען אַצינד. די פֿאָן די רויטע איז הויך און כרייט; זי פֿלאַטערט פֿון צאָרן, פֿון כלוט איז זי רויט! אַ שבֿועה! אַ שבֿועה אויף לעבן און מויט!

מיר שווערן צו קעמן פֿאַר פֿײהײַ און רעכט מיט אַלע מיראַנען און זייערע קנעכט; מיר שווערן באַזיגן די פֿינצטערע מאַכט, אָדער מיט העלדנמוט פֿאַלן אין שלאַכט! אַ שבועה! אַ שבועה אויף לעבן און טויש!

מיר שווערן צו הימן אַ בלומיקן האָם צום מערדער און רויבער פֿון אַרבעטער־קלאַם, דעם קייסער, די הערשער, די קאַפּימאַליסמן, — מיר שווערן זיי אַלעמען פֿאַרניכמן, פֿאַרוויסמן; אַ שבועה! אַ שבועה אויף לעבן און מוימ!

מיר שווערן צי פֿירן אַ הייליקן שמרײַמ, ביז וואַנען די ערד וועט ניט ווערן באַנײַט: קיין קבצן, קיין נגיד, קיין האַר און קיין שקלאַף, גלײַך זאָלן ווערן ווער שמאַרק און ווער שלאַף! אַ שבועה, אַ שבועה אויף לעבן און מויט!